

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sygedagpenge og lov om aktiv socialpolitik (Arbejdsgivers ret til indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren i sager om sygedagpenge og jobafklaringsforløb)

§ 1

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 20. juni 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 68 indsættes:

»§ 68 a. En arbejdsgiver har ikke ret til indsigt efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 i helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren fra kommunen eller Ankestyrelsen, selv om arbejdsgiveren er part i en sygedagpengesag, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Ved helbredsmæssige oplysninger forstås oplysninger om sygdom og symptomer på sygdom, herunder diagnose, behandling, medicinering m.v.

Stk. 3. Ved lægelige oplysninger forstås øvrige oplysninger, der er udvekslet mellem læge eller psykolog og patient.

Stk. 4. Arbejdsgiveren har dog ret til indsigt i oplysninger efter stk. 1, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om refusion af sygedagpenge efter § 54, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod.«

§ 2

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, som ændret ved § 14 i lov nr. 278 af 17. april 2018, § 1 i lov nr. 320 af 25. april 2018, § 6 i lov nr. 551 af 29. maj 2018, § 4 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, § 2 i lov nr. 707 af 8. juni 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 69 u indsættes:

»§ 69 v. En arbejdsgiver har ikke ret til indsigt efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 i helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren fra kommunen eller Ankestyrelsen, selv om arbejdsgiveren er part i en sag om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Ved helbredsmæssige oplysninger forstås oplysninger om sygdom og symptomer på sygdom, herunder diagnose, behandling, medicinering m.v.

Stk. 3. Ved lægelige oplysninger forstås øvrige oplysninger, der er udvekslet mellem læge eller psykolog og patient.

Stk. 4. Arbejdsgiveren har dog ret til indsigt i oplysninger efter stk. 1, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 t, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2019 og har virkning for anmodninger om aktindsigt, som behandles i kommunerne og Ankestyrelsen fra denne dato.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
- 1.1. *Baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
- 2.1. *Gældende ret om sygedagpenge*
- 2.2. *Gældende ret om jobafklaringsforløb*
- 2.3. *Gældende forvaltningsret*
- 2.4. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*
- 2.5. *Den foreslåede ordning*
3. *Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner*
4. *Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Med nærværende lovforslag foreslås arbejdsgiveres adgang til helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtagere i sager om refusion af sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaring, begrænset sådan, at arbejdsgivere alene skal have sådanne oplysninger, hvis de er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod

1.1. Baggrund

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge (refusion), som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold.

Ankestyrelsen traf i forbindelse med en konkret sag om refusion af sygedagpenge i overensstemmelse med forvaltningslovens regler den 13. november 2015 afgørelse om, at en arbejdsgiver som part i refusionssagen har krav på aktindsigt i de oplysninger, der indgår i refusionssagen. Dette omfattede den langtidssygemeldte lønmodtagers helbredsoplysninger, herunder oplysninger om lønmodtagerens medicinering og mistrivsel på arbejdspladen.

Efterfølgende rettede Lægeforeningen og Danske Patienter henvendelse til justitsministeren, beskæftigelsesministeren og sundhedsministeren vedrørende udlevering af lønmodtageres

helbredsoplysninger til arbejdsgivere. 3F rettede også henvendelse til beskæftigelsesministeren om problemstillingen.

Problemet er bl.a., at gældende retstilstand, hvor arbejdsgiveren har adgang til alle oplysninger herunder helbredsoplysninger, som er tilgået kommunen i forbindelse med sagen, kan få konsekvenser i tillidsforholdet mellem lægen og patienten og derved for behandlingen af patienten.

Den 24. januar 2017 traf Højesteret afgørelse i en lignende konkret sag om refusion. Højesteret fastslog, at arbejdsgiver havde krav på at blive partshørt, før kommunen traf afgørelse, og at kommunen i den forbindelse havde pligt til at give arbejdsgiveren indsigt i oplysninger om lønmodtagerens psykiske helbredstilstand.

2. Lovforslagets indhold

Med dette lovforslag foreslås indsat en bestemmelse i lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 19. januar 2018, og i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017 med senere ændringer, som regulerer en arbejdsgivers ret til indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren fra kommunen eller Ankestyrelsen, som kommunens afgørelse kan påklages til. Det foreslås, at udgangspunktet er, at arbejdsgiveren ikke skal have indsigt efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 i helbredsmæssige eller lægelige oplysninger fra kommunen eller Ankestyrelsen. Lovforslaget er derfor en fravigelse af forvaltningslovens bestemmelser om en arbejdsgivers ret til partsaktindsigt i disse sager. Dog foreslås det, at arbejdsgiveren fortsat skal have ret til indsigt i disse, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om refusion af sygedagpenge efter § 54 i lov om sygedagpenge eller refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 i lov om aktiv socialpolitik, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod.

Forslaget giver kun adgang til helbredsmæssige eller lægelige oplysninger i forbindelse med en sag om stop eller nedsættelse af arbejdsgiverens refusion. Så længe arbejdsgiver kan få refusion i samme omfang, er oplysningerne ikke nødvendige for arbejdsgivers interessevaretagelse.

Afgørende hensyn til lønmodtagerens interesse vil være de samme som i § 15 b i forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014. Efter forvaltningslovens § 15 b kan retten til aktindsigt begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Det foreslås, at der fortsat skal foretages en afvejning af på den ene side lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse og på den anden side arbejdsgiverens interesse i at få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren med henblik på at kunne varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen. Der er med forslaget ikke tilsigtet en ændring i forhold hertil. Afvejningen kan således medføre, at hensynet til lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse vejer tungest, og at arbejdsgiverens indsigt i oplysningerne afskæres.

Arbejdsgiveren vil efter forslaget typisk få adgang til oplysningerne i forbindelse med en partshøring, forinden kommunen agter at træffe afgørelse om stop af refusion til arbejdsgiveren og som en del af begrundelsen for afgørelsen, hvis oplysningerne er af væsentlig betydning for afgørelsen om stop af sygedagpenge og dermed arbejdsgiverens ret til refusion. Tilsvarende har arbejdsgiveren ret til indsigt i helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren, hvis de pågældende oplysninger er af

væsentlig betydning for afgørelsen om fradrag i, nedsættelse af eller ophør af ressourceforløbsydelse i en sag, hvor arbejdsgiveren har ret til refusion efter § 69 t, i lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget begrænser således arbejdsgiverens ret til *partshøring* efter forvaltningslovens § 19, idet det alene er helbredsmæssige og lægelige oplysninger, der er af væsentlig betydning for arbejdsgiverens ret til refusion, der skal indgå i en partshøring af arbejdsgiveren, medmindre afgørende hensyn til lønmodtageres interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod. Forslaget begrænser derimod ikke arbejdsgiverens ret til partshøring i andre oplysninger.

Samme begrænsning gælder for indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger som led i en *begrundelse* for en afgørelse efter forvaltningslovens § 24.

Med forslaget fastsættes således specielle bestemmelser om arbejdsgivers adgang til oplysninger, der finder anvendelse i stedet for forvaltningslovens bestemmelser herom. Efter forslaget vil arbejdsgiveren alene få ret til oplysningerne f.eks. i et høringsbrev og ikke de underliggende erklæringer og journaler, forinden kommunen træffer afgørelse, eller som en del af begrundelsen for afgørelsen.

2.1. Gældende ret om sygedagpenge

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum. Dette fremgår af § 54, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Efter lov om sygedagpenge kan en lønmodtagers sygedagpenge fra kommunen og dermed arbejdsgivers adgang til refusion fortabes ved, at retten til sygedagpenge bortfalder, eller ved, at udbetalingen af sygedagpenge ophører.

Bortfald af retten til sygedagpenge kan ske ved, at lønmodtageren ikke er uarbejdsdygtig i forhold til den bredere vurdering efter § 7, stk. 3, i lov om sygedagpenge. Efter denne bestemmelse skal vurderingen efter 3 måneders sygefravær ikke alene ske i forhold til lønmodtagerens konkrete arbejde, men også i forhold til lønmodtagerens uddannelses- og beskæftigelsesområde. Dette kan dog fraviges, hvis der er særlige grunde, der taler for at anlægge vurderingen på et tidligere eller senere tidspunkt i sygefraværperioden. Ved bedømmelsen heraf kan der bl.a. lægges vægt på, om den sygemeldte fortsat er ansat på den arbejdsplads, hvorfra sygemeldingen skete, og om den pågældende kan forventes at kunne vende tilbage til sit hidtidige arbejdsområde.

Bortfald af retten til sygedagpenge er desuden reguleret i kapitel 7 i lov om sygedagpenge, og de årsager, der kan begrunde bortfald af retten til sygedagpenge fra kommunen, findes i lovens § 21, stk. 1, og § 22.

Efter § 21, stk. 1, nr. 1, bortfalder retten til sygedagpenge, så længe den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning. § 21, stk. 1, nr. 2, henviser til den situation, hvor den sygemeldte mod lægens opfordring afviser at lade sig indlægge på sygehus eller at modtage lægebehandling, eller mod lægens eller kommunens opfordring afviser at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsevnen. Efter § 21, stk. 1, nr. 3, kan sygedagpengene bortfalde, hvis den sygemeldte ved sin adfærd forhæler helbredelsen. Efter § 22 bortfalder retten til sygedagpenge endvidere, så længe den sygemeldte ikke opfylder sin pligt til at anmelde eller dokumentere fraværet.

Endelig angiver § 23 de årsager, som kan begrunde, at arbejdsgiveren ikke skal betale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden, jf. § 6 i lov om sygedagpenge, herunder at lønmodtageren har pådraget sig sygdommen ved forsæt eller grov uagtsomhed. Arbejdsgiveren kan i den forbindelse have en interesse i at vide, hvordan sygdommen er opstået.

Efter § 24, stk. 1, ophører udbetalingen af sygedagpenge som udgangspunkt efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge eller løn under sygdom, i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalender måneder. Forinden skal kommunen have foretaget en revurdering af sygedagpengemodtagerens situation.

Efter § 27, stk. 1, træffer kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af revurderingstidspunktet i § 24, stk. 1, når 1) det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked, 2) det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, således at sygedagpengeperioden forlænges i op til 69 uger, 3) den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling og den pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet, 4) kommunen har vurderet, at en sag skal behandles i rehabiliteringsteamet, med henblik på at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, 5) en læge vurderer, at den sygemeldte har en livstruende, alvorlig sygdom, 6) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller 7) der er modtaget en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, 1. pkt., i lov om social pension, eller når kommunen har vurderet, at det er helt åbenbart, at en persons arbejdsevne ikke kan forbedres og sagen derfor ikke skal forelægges rehabiliteringsteamet, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension.

Hvis den sygemeldte ved revurderingen ikke er omfattet af en af forlængelsesreglerne i § 27, stk. 1, eller hvis sygedagpengene til en sygemeldt, der har fået forlænget sine sygedagpenge efter en eller flere af bestemmelserne i § 27, stk. 1, ikke kan forlænges yderligere, har pågældende ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3.

2.2. Gældende ret om jobafklaringsforløb

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person, når personen påbegynder et jobafklaringsforløb, får refusion for de timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for. Arbejdsgiveren skal anmode kommunen om refusion på den måde, som kommunen fastsætter, jf. § 69 t, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

En person, der er i jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, får ret til ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb udgør et månedligt beløb på 14.993 kr. (2018) for personer, som har forsørgelsespligt over for børn.

For personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn, udgør ressourceforløbsydelsen 11.282 kr. (2018).

For personer under 25 år, der er hjemmeboende og uden forsørgelsespligt over for børn, udgør ressourceforløbsydelsen 3.509 kr. (2018).

For personer under 25 år, der er hjemmeboende og har dokumenteret bidragspligt over for et barn, udgør ressourceforløbsydelsen 3.509 kr. (2018) samt et månedligt tillæg. Det månedlige tillæg svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Ressourceforløbsydelsen kan højst udgøre 14.993 kr. (2018).

En person, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, skal stå til rådighed for de tilbud, som fremgår af rehabiliteringsplanen og deltage i samtaler, som er et led i det individuelle kontaktførelse.

De tilbud, som kan anvendes, fremgår af kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Borgeren skal også vende gradvist tilbage til sit job, i det omfang personen kan dette, hvis personen er i et ansættelsesforhold.

Kommunen skal vurdere, om betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb fortsat er opfyldt, hvis personen:

- 1) ikke deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen,
- 2) afslår et rimeligt tilbud om arbejde, som personen er henvist til,
- 3) udebliver fra en samtale med kommunen, hos anden aktør eller fra en rådighedsvurdering i kommunen, eller
- 4) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller arbejdsgiveren, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen.

Det er kommunen, der vurderer, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelsen, hvis personen f.eks. afslår et arbejde, som personen er henvist til, udebliver fra en jobsamtale, udebliver fra en individuel samtale i kommunen, eller undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom m.v.

Opgørelsen af omfanget af udeblivelser fra tilbud efter § 69 m i lov om aktiv socialpolitik kan ske som en samlet opgørelse for en måned. Partshøringen foretages i forbindelse med den samlede månedlige opgørelse.

Fradrag for udeblivelser fra samtaler, tilbud, rådighedsvurdering m.v. sker med en gennemsnitssats pr. dag, hvor personen er udeblevet, jf. § 35, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Fradraget sker pr. dag med udeblivelse uanset omfanget af udeblivelsen. Hvis den månedlige ydelse er nedsat, nedsættes fradraget pr. dag med samme andel.

Kommunen skal på tilsvarende måde som efter § 21, stk. 5, i lov om sygedagpenge, informere en arbejdsgiver, som modtager refusion efter § 69 t i lov om aktiv socialpolitik, når kommunen tager skridt til at

reducere eller standse udbetalingen af ressourceforløbsydelsen. Information til arbejdsgiveren skal f.eks. gives, når kommunen partshører en person, som uden rimelig grund afslår arbejde, afviser eller udebliver fra tilbud eller ikke møder til samtale m.v.

En person, der modtager ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, vil blive pålagt en sanktion, jf. § 69 m i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen uden rimelig grund afviser eller udebliver fra tilbud, som fremgår af rehabiliteringsplanen.

Uden rimelig grund skal forstås i overensstemmelse med lovens § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen skal træffe afgørelse om, at personer skal have foretaget fradrag i ydelsen, hvis der ikke er en rimelig grund til udeblivelsen eller afvisningen af tilbuddet.

Der foretages fradrag i ydelsen for den eller de dage, hvor personen helt eller delvis er udeblevet uden rimelig grund eller frem til personen påbegynder tilbuddet efter afvisning. Hvis personen f.eks. er udeblevet uden rimelig grund fra et tilbud i sammenlagt 6 dage, foretager kommunen et fradrag på 6 x dagsatsen i ydelsen.

Kommunen foretager fradrag i ressourceforløbsydelsen til personer i jobafklaringsforløb, hvis personen uden rimelig grund udebliver fra en individuel opfølgningssamtale som led i jobafklaringsforløbet, jf. § 16, stk. 8, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller en rådighedsvurdering i kommunen, jf. § 69 k, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik. Dette følger af § 69 n i lov om aktiv socialpolitik.

Det medfører, at kommunen foretager fradrag i ressourceforløbsydelsen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til samtalen eller rådighedsvurderingen, og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet.

Personer, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, og som uden rimelig grund f.eks. afviser tilbud om arbejde eller undlader at give besked om sygdom, får ressourceforløbsydelsen nedsat med en punktsanktion (fast beløb), jf. § 69 o i lov om aktiv socialpolitik.

Ressourceforløbsydelsen nedsættes med 1.735 kr. (2018-niveau). For personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre, nedsættes ydelsen dog kun med 269 kr. (2018-niveau).

Der kan alene ske nedsættelse af ressourceforløbsydelsen en gang i en kalendermåned. Hvis der er flere hændelser efter denne bestemmelse i en måned, må øvrige nedsættelser i hjælpen ske i den eller de efterfølgende måneder. Nedsættelsen skal dog være sket inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet. Der kan i en kalendermåned godt gives sanktioner både efter denne bestemmelse og efter de øvrige sanktionsbestemmelser.

Efter § 69 p i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen træffe afgørelse om, at ressourceforløbsydelsen til en person i jobafklaringsforløb ophører, hvis personen uden rimelig grund gentagne gange afviser eller udebliver fra tilbud eller på anden vis ikke medvirker i jobafklaringsforløbet.

Hjælpen ophører endvidere ved udeblivelser af så betydeligt et omfang, at det kan sidestilles med afvisning.

Som led i bekæmpelsen af misbrug af sociale ydelser m.v. er der i §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik en pligt for kommunerne til at sanktionere modtagere af kontanthjælp m.v. i de tilfælde, hvor ydelsesmodtageren mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde eller uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet. Disse regler finder, jf. § 69 q i lov om aktiv socialpolitik, tilsvarende anvendelse for personer, der modtager ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person, når personen påbegynder et jobafklaringsforløb, får refusion for de timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for. Arbejdsgiveren skal anmode kommunen om refusion på den måde, som kommunen fastsætter, jf. § 69 t, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Arbejdsgiveren får efter § 69 t, stk. 2, refusion med et beløb pr. time, der beregnes ud fra den ressourceforløbsydelsessats, den sygemeldte ville have haft ret til, hvis den sygemeldte ikke havde haft indtægter, der medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen efter § 69 j lov om aktiv socialpolitik.

Det beløb, arbejdsgiveren kan få i refusion pr. time, afhænger af, hvor meget den sygemeldte kan få i ressourceforløbsydelse efter lovens § 69 j uden eventuelt fradrag i ressourceforløbsydelsen efter lovens § 69 j, stk. 5-10. Det er således uden betydning for størrelsen af arbejdsgiverens refusion, at den sygemeldte har indtægter, der medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen.

Hvis ressourceforløbsydelsen nedsættes eller bortfalder som følge af en sanktion, jf. §§ 69 m-69 q i lov om aktiv socialpolitik, beregnes størrelsen af arbejdsgiverens refusion på baggrund af størrelsen af ressourceforløbsydelsen efter fradrag af sanktionen.

Størrelsen af refusionen findes ved at foretage en teknisk beregning af, hvad den månedlige ressourceforløbsydelse vil udgøre pr. time. Beregningen sker ved, at den månedlige ressourceforløbsydelse omregnes til et ugentligt beløb, som deles med 37 timer.

Refusionen til arbejdsgiveren kan ikke overstige det beløb, arbejdsgiveren udbetaler i løn, og der kan aldrig udbetales refusion for mere end 37 timer pr. uge, uanset om den sygemeldte har arbejdet mere end 37 timer om ugen.

Refusionen deles forholdsmæssigt mellem arbejdsgiverne, hvis den sygemeldte har ansættelse hos flere arbejdsgivere på tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, jf. § 69 t, stk. 3.

Refusion efter stk. 1-3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge således, at en arbejdsgiver ikke kan få ret til fuld refusion efter lov om sygedagpenge og efter § 69 t, stk. 1-3, for samme periode.

Beskæftigelsesministeren har på baggrund af bemyndigelsen i § 69 u i lov om aktiv socialpolitik fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 1552 af 23/12 2014 om arbejdsgiverens refusion.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn til en sygemeldt ansat, der overgår fra sygedagpenge til et jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er berettiget til at modtage

refusion fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte påbegynder jobafklaringsforløbet, jf. § 69 t i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis en arbejdsgiver udbetaler løn til en sygemeldt ansat, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, men som er omfattet af tidsbegrænsningen i lov om sygedagpenge, og hvor den sygemeldte er påbegyndt et jobafklaringsforløb, er arbejdsgiver berettiget til at modtage refusion fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte påbegynder jobafklaringsforløbet, jf. § 69 t i lov om aktiv socialpolitik.

Arbejdsgiveren skal anmode lønmodtagerens opholdskommune om udbetaling af refusionen. Der kan alene ydes refusion for et tidsrum, der ligger indtil 3 måneder forud for anmodningen om refusion.

Kommunen kan dog udbetale refusion, når overskridelsen af fristen skyldes forkert vejledning fra offentlige myndigheder eller andre, der må antages at have særligt kendskab til forholdene, eller når særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor. Dispensationsreglerne følger de gældende dispensationsbestemmelser for arbejdsgivere i lov om sygedagpenge.

Arbejdsgivers refusion efter § 69 t i lov om aktiv socialpolitik nedsættes med det beløb, som arbejdsgiver kan modtage fra kommunen efter §§ 55 og 56 i lov om sygedagpenge i forbindelse med fravær på grund af sygdom. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

En arbejdsgiver har pligt til at oplyse kommunen om forhold, der har betydning for beregning af refusionen, herunder oplysninger om løn, delvis genoptagelse af arbejdet m.v.

Kommunen kan træffe afgørelse om, at refusionen ikke skal udbetales eller tilbagebetales, hvis

- 1) arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om forhold, der har betydning for at opnå ret til refusionen eller for at bevare retten hertil, eller
- 2) arbejdsgiveren forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1.

2.3. Gældende forvaltningsret

Det fremgår ikke af lov om sygedagpenge, at arbejdsgiver er part i en sygedagpengesag. I FOB 1993.241 har Folketingets Ombudsmand imidlertid udtalt, at to arbejdsgivere, der udbetalte løn under sygdom, ”utvivlsomt måtte anses for part i sagen”. At arbejdsgiveren har partsstatus i sygedagpengesager, hvor der udbetales løn under sygdom, er desuden lagt til grund i flere af Ankestyrelsens principafgørelser, herunder principafgørelse D-15-94 og senest i principafgørelse 39-16. Tilsvarende fremgår det ikke af lov om aktiv socialpolitik, at arbejdsgivere er part i en sag om jobafklaringsforløb. Samme praksis må dog forudsættes også at finde anvendelse for arbejdsgivere, som modtager refusion for løn udbetalt under et jobafklaringsforløb.

Efter § 1, stk. 1, i lov nr. 286 af 24. april 1996 om brug af helbredsoplysninger m.v. på arbejdsmarkedet, har loven til formål at sikre, at helbredsoplysninger ikke uberettiget anvendes til at begrænse lønmodtageres muligheder for at opnå eller bevare ansættelse. Dette gælder, uanset om oplysningerne hidrører fra genetiske undersøgelser, almindelige undersøgelser eller andre kilder. Efter stk. 2 gælder loven for brug af helbredsoplysninger på arbejdsmarkedet. Loven finder dog ikke anvendelse, i det omfang der i anden særlig lovgivning eller bestemmelser fastsat med hjemmel heri er fastsat regler om brug af helbredsoplysninger.

Efter § 36, stk. 1, i lov om sygedagpenge kan arbejdsgiveren forlange, at lønmodtageren inden for en rimelig frist ved en skriftlig sygemelding eller på anden måde dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom. Efter § 36 a i loven, kan en arbejdsgiver forlange en lægeerklæring, en såkaldt mulighedserklæring, af en lønmodtager ved kortvarigt, ved gentaget og ved langvarigt sygefravær. Mulighedserklæringen har til formål at bidrage til, at lønmodtageren fastholdes i arbejde. Erklæringen består af to dele. Arbejdsgiveren og lønmodtageren udfylder i fællesskab første del af erklæringen på baggrund af en samtale. I erklæringen beskrives medarbejderens funktionsnedsættelser, påvirkede jobfunktioner og eventuelle skåneinitiativer aftalt mellem arbejdsgiver og lønmodtager. Lægen udfylder anden del af erklæringen på baggrund af en samtale med lønmodtageren og oplysningerne i den første del af erklæringen. Denne del indeholder lægens vurdering af arbejdsgiverens og lønmodtagerens beskrivelse af funktionsnedsættelse og arbejdsmuligheder, lægens forslag til skåneinitiativer og forventet varighed af den periode, hvor arbejdet skal tilpasses, eller helt eller delvist fravær fra arbejdet anses for påkrævet. Arbejdsgiveren kan forlange lægeerklæringen udarbejdet på et hvilket som helst tidspunkt i lønmodtagerens sygeforløb eller i tilknytning til et forløb med gentagne sygemeldinger. Erklæringen skal afgives på en blanket godkendt af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Erklæringen betales af arbejdsgiveren.

Efter § 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 188 af 8. marts 2018, er kommunen ansvarlig for, at sager på beskæftigelsesområdet er tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse i sagen - herunder at der er den tilstrækkelige helbredsmæssige dokumentation i sagen.

Lov om sygedagpenge og lov om aktiv socialpolitik indeholder ikke regler om arbejdsgiverens ret til indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren. Det er derfor forvaltningslovens almindelige regler, der finder anvendelse.

Efter forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, forlange at blive bekendt med sagens dokumenter. Det er udgangspunktet, at parten har ret til alle dokumenter, der vedrører sagen, og parten skal ikke give en nærmere begrundelse for anmodningen om aktindsigt, men der gælder dog et krav om, at parten skal angive den sag, hvis dokumenter den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med, jf. lovens § 9 a.

Forvaltningsloven indeholder en række undtagelser fra det nævnte udgangspunkt. Retten til aktindsigt efter forvaltningsloven kan således efter reglerne i lovens §§ 11-18 begrænses for visse sagstyper, visse dokumenttyper og visse oplysningstyper.

Spørgsmålet om, hvorvidt lønmodtagerens helbredsmæssige oplysninger kan undtages fra arbejdsgiverens partsaktindsigt med henvisning til, at der er tale om oplysninger om private forhold, skal bedømmes efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, hvorefter retten til aktindsigt kan begrænses, ”i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til [...] 5) private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.”

Det følger af formuleringen i forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, at hensynet til offentlige eller private interesser for at kunne begrunde indskrænkning i partens adgang til aktindsigt skal være af en sådan styrke, at de i det konkrete tilfælde bedømmes som afgørende. At de modstående hensyn skal være afgørende, indebærer, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for, at parten kan nægtes partsaktindsigt.

Undtagelse af oplysninger efter forvaltningslovens § 15 b skal endvidere bero på en konkret afvejning, hvor hensynet til partens interesse i at kunne få adgang til sagens dokumenter for at kunne varetage sine interesser skal inddrages og afvejes over for de modstående hensyn til private eller offentlige interesser, der taler imod at oplysningerne udleveres.

Selv om en oplysning i den sag, som en anmodning om partsaktindsigt vedrører, må skønnes uden betydning for partens muligheder for at varetage sine interesser under sagen, er det en betingelse for at kunne undtage oplysningen, at der foreligger en nærmere konkretiseret risiko for, at private interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis oplysningerne udleveres.

Det forhold, at undtagelse af oplysninger efter forvaltningslovens § 15 b skal bero på en interesseafvejning, indebærer således ikke, at de strenge krav til risikoen for skadevirkninger ved udlevering af oplysningerne slækkes, i det omfang den aktindsigtssøgende parts interesse i oplysninger må antages at være mindre.

Det vil ofte være nødvendigt, at myndigheden indhenter en udtalelse om skadevirkningerne fra den person, hvis helbredsoplysninger, der anmodes om aktindsigt i, før der kan tages stilling til, om oplysningerne kan udleveres som led i partsaktindsigt. Det kan være et nødvendigt led i sagsoplysningen i aktindsigtssagen, at den person, som oplysningerne vedrører, i forbindelse med, at myndigheden anmoder om en udtalelse, bliver vejledt om, at konsekvensen af ikke at svare eller at undlade at komme med en nærmere beskrivelse af de eventuelle skadevirkninger vil være, at oplysningerne udleveres.

Ankestyrelsen har i en afgørelse af 13. november 2015 stadfæstet kommunens afgørelse, hvorefter en arbejdsgiver havde ret til aktindsigt i lønmodtagerens helbredsoplysninger. Af Ankestyrelsens afgørelse fremgår det, at den sygemeldte blev orienteret om arbejdsgiverens anmodning om aktindsigt, og ikke ønskede, at arbejdsgiveren fik adgang til hendes helbredsmæssige oplysninger.

Kommunen havde forud for afgørelsen om at give arbejdsgiveren aktindsigt foretaget en konkret, individuel væsentlighedsvurdering af, om der var grundlag for at undtage oplysninger om lønmodtagerens rent helbredsmæssige og sociale forhold. Ankestyrelsen var enig med kommunen i, at der ikke i det konkrete tilfælde var nærliggende fare for, at private interesser ville lide skade af væsentlig betydning og henviste i den forbindelse til, at det følger af ordlyden i bestemmelsen i forvaltningsloven og forarbejderne hertil, at undtagelsen skal anvendes med tilbageholdenhed. Det betyder, at oplysningerne kun kan nægtes i tilfælde, hvor der er nærliggende fare for, at private eller offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis begæringen om aktindsigt imødekommes.

Ankestyrelsen lagde i den forbindelse vægt på, at både statusattest fra egen læge og beskrivelse af aktuel situation fra psykolog omhandlede oplysninger om lønmodtagerens skånehensyn og hvordan delvis genoptagelse af arbejdet havde været af betydning for lønmodtagerens helbredssituation, hvilket var vigtigt for arbejdsgiveren at vide. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at lønmodtageren ikke havde oplyst eller konkretiseret, hvilke skadevirkninger, der ville være forbundet med aktindsigten, udover den generelle betragtning om, at arbejdsgiveren ikke har adgang til oplysninger om diagnoser og helbredsmæssige oplysninger.

Forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, er ikke alene relevant for spørgsmålet om en parts ret til aktindsigt i en sag. Bestemmelsen er tillige afgørende for hvilke oplysninger, der kan undtages fra partshøring efter forvaltningslovens § 19, og for indholdet af den begrundelse, som en afgørelse skal indeholde.

Det følger således af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4, at kravet i bestemmelsens stk. 1 om, at en part skal høres over faktiske oplysninger og eksterne faglige vurderinger af væsentlig betydning for sagen, som er til ugunst for den pågældende part, ikke gælder, hvis parten ikke har ret til aktindsigt efter forvaltningslovens kapitel 4 med hensyn til de pågældende oplysninger.

Hvis oplysninger om eksempelvis helbredsforhold er undtaget fra aktindsigt efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, vil der således heller ikke skulle ske partshøring over disse oplysninger.

Ligeledes følger det af forvaltningslovens § 24, stk. 3, at begrundelsen for en afgørelse kan begrænses i det omfang, hvori oplysninger kan undtages fra aktindsigt efter lovens §§ 15-15 b.

Spørgsmålet om, hvorvidt en oplysning om eksempelvis helbredsforhold kan og skal udleveres efter reglerne om partshøring og begrundelse i forvaltningsloven vil således skulle afgøres efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 15 b, nr. 5, som er nærmere beskrevet ovenfor.

2.4. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Helbredsmæssige oplysninger og oplysninger, der i øvrigt udveksles i det fortrolige rum mellem læge og patient, betragtes i almindelighed som private og personlige. Der gælder regler om tavshedspligt for læger og andet sundhedspersonel med hensyn til sådanne oplysninger. I relation til arbejdsgiveres muligheder for at anmode om og indhente helbredsoplysninger fremgår det af lov nr. 286 af 24. april 1996 om brug af helbredsoplysninger m.v. på arbejdsmarkedet, at det alene er muligt at anmode om helbredsoplysninger om lønmodtagere, hvis bestemte og ganske restriktive betingelser er opfyldt. Helbredsoplysningslovens udgangspunkt er således, at arbejdsgivere ikke uden videre kan få oplysning om lønmodtageres sygdom eller symptomer på sygdom, herunder f.eks. en diagnose.

Efter forvaltningslovens regler om aktindsigt er udgangspunktet, at en arbejdsgiver som part i sagen skal have adgang til alle sagens oplysninger, herunder lægelige og helbredsmæssige oplysninger om lønmodtager. Arbejdsgiver kan via en anmodning om aktindsigt i refusionssagen få indsigt i lægejournaler m.v. og dermed helbredsmæssige og lægelige oplysninger, uanset om oplysningerne er relevante for arbejdsgivers ret til refusion, og uanset om arbejdsgiveren har brug for oplysningerne for at kunne varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen. Efter de gældende regler er der således risiko for, at arbejdsgivere unødigt får oplysninger af meget privat karakter om lønmodtagere, som arbejdsgivere ikke har brug for.

Det er Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at arbejdsgivers adgang til helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtagere kan begrænses uden risiko for, at arbejdsgiveren mister muligheden for at varetage sine økonomiske interesser i en refusionssag. Det er således intentionen med forslaget om særskilt at regulere arbejdsgivers aktindsigt i refusionssager, at arbejdsgiver fortsat skal kunne få de lægelige og helbredsmæssige oplysninger, som arbejdsgiver har brug for til varetagelse af sine økonomiske interesser i sagen, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod. Derimod skal oplysninger af lægelig eller helbredsmæssig karakter, der ikke har betydning for retten til refusion, ikke længere tilgå arbejdsgiver. Det er alene relevante oplysninger i sagen og ikke de lægelige dokumenter, hvoraf oplysningerne fremgår, som arbejdsgiveren efter forslaget vil kunne få indsigt i, f.eks. i et høringsbrev, inden kommunen træffer afgørelse eller som en del af begrundelsen for afgørelsen. Tilsvarende gælder, hvis arbejdsgiveren anmoder om aktindsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger.

2.5. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i lov om sygedagpenge om, at en arbejdsgiver, som er part i en sygedagpengesag, som udgangspunkt ikke har ret til indsigt efter forvaltningslovens § 9, 19 og 24, i helbredsmæssige eller øvrige lægelige oplysninger om lønmodtageren fra kommunen eller Ankestyrelsen. Tilsvarende bestemmelse indsættes i lov om aktiv social politik for så vidt angår sager om jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Da arbejdsgiveren har en økonomisk interesse i form af ret til refusion, når arbejdsgiveren udbetaler løn under lønmodtagerens sygdom, foreslås det, at arbejdsgiveren dog skal have ret til indsigt i disse oplysninger, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om refusion af sygedagpenge efter § 54 i lov om sygedagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 i lov om aktiv socialpolitik, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod.

Forslaget giver kun adgang til helbredsmæssige eller lægelige oplysninger i forbindelse med en sag om stop eller nedsættelse af arbejdsgiverens refusion. Så længe arbejdsgiver kan få refusion i samme omfang, er oplysningerne ikke nødvendige for arbejdsgivers interessevaretagelse.

Afgørende hensyn til lønmodtagerens interesse vil være de samme som i forvaltningslovens § 15 b. Efter forvaltningslovens § 15 b kan retten til aktindsigt begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Det foreslås, at der fortsat skal foretages en afvejning af lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse og arbejdsgiverens interesse i at få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren med henblik på at kunne varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen. Der er med forslaget ikke tilsigtet en ændring i forhold hertil. Afvejningen kan således medføre, at hensynet til lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse vejer tungest, og at arbejdsgiverens indsigt i oplysningerne afskæres.

Arbejdsgiveren vil som følge heraf typisk få adgang til oplysningerne i forbindelse med en partshøring, forinden kommunen agter at træffe afgørelse om stop eller nedsættelse af refusion til arbejdsgiveren og som en del af begrundelsen for afgørelsen, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod.

I det omfang kommunen efter forvaltningslovens § 19 skal høre arbejdsgiveren, før kommunen træffer afgørelse, vil helbredsmæssige og lægelige oplysninger skulle tilgå arbejdsgiver, hvis oplysningerne vurderes at have væsentlig betydning for afgørelsen om stop af sygedagpenge eller om fradrag i, nedsættelse eller ophør af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, og derfor er af væsentlig betydning for arbejdsgivers interessevaretagelse i refusionssagen, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod.

Forslaget er desuden en undtagelse til forvaltningslovens regler om partshøring, idet partshøringen begrænses til alene at omfatte oplysninger, og ikke de underliggende erklæringer og journaler, hvoraf de helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår, f.eks. i et høringsbrev forinden kommunen træffer afgørelse. Samtidig skal oplysningen være af væsentlig betydning for varetagelsen af arbejdsgivers

økonomiske interesser i refusionssagen. Forslaget begrænser derimod ikke arbejdsgiverens ret til partshøring i andre oplysninger og dokumenter.

Tilsvarende medfører forslaget, at helbredsmæssige og lægelige oplysninger kun videregives som en del af begrundelsen, hvis oplysningerne er af væsentlig betydning for afgørelsen for stop af sygedagpenge eller om fradrag i, nedsættelse eller ophør af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb og derved af væsentlig betydning for arbejdsgiverens interessevaretagelse.

Forslaget begrænser desuden arbejdsgiverens ret til *aktindsigt* i forhold til forvaltningslovens § 9, idet det foreslås, at arbejdsgiver alene kan få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger, der er af væsentlig betydning for afgørelsen om stop eller nedsættelse af refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod. En anmodning om aktindsigt i helbredsmæssige eller lægelige oplysninger på et tidspunkt, hvor arbejdsgivers adgang til refusion ikke anfægtes, vil med vedtagelse af forslaget ikke kunne imødekommes. Med forslaget begrænses arbejdsgiverens ret til aktindsigt alene i relation til helbredsmæssige og lægelige oplysninger, ikke i andre oplysninger eller dokumenter.

Forslaget sikrer herved, at arbejdsgiveren ikke får indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren, medmindre arbejdsgiveren konkret har behov for oplysningerne for at kunne varetage sine økonomiske interesser i form af refusion af sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb. Er arbejdsgiveren f.eks. ikke længere part i sagen på tidspunktet for kommunens afgørelse, vil arbejdsgiveren som efter gældende regler ikke kunne få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren fra kommunen. Er arbejdsgiveren fortsat part i sagen på tidspunktet for kommunens afgørelse, vil arbejdsgiveren alene kunne få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren, i det omfang disse oplysninger vurderes at være en nødvendig del af begrundelsen for afgørelsen, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod. Konkret vil dette ske ved, at kommunen sender et høringsbrev, hvor de relevante helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår, med frist for bemærkninger, før der træffes afgørelse.

Herved sikres det, at § 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 188. af 8. marts 2018, hvorefter kommunen er ansvarlig for, at sager på beskæftigelsesområdet er tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse i sagen - herunder at der er den tilstrækkelige helbredsmæssige dokumentation i sagen - er opfyldt i forhold til, hvad arbejdsgiver evt. kan bidrage med af oplysninger til sagen. Kommunen vil skulle tage stilling til arbejdsgiverens eventuelle indsigelser før sagens afgørelse, eventuelt efter partshøring af lønmodtageren efter forvaltningslovens § 19.

Det er adgangen til to former for oplysninger, som foreslås begrænset. Det er dels oplysninger, der kan betegnes som helbredsmæssige, hvorved forstås oplysninger om sygdom og symptomer på sygdom. Dette vil omfatte oplysning om symptomer, diagnose, behandling, medicinering m.v.

Herudover foreslås adgangen til lægelige oplysninger begrænset. Ved lægelige oplysninger forstås andre oplysninger, der udveksles i det fortrolige rum mellem læge eller psykolog og patient. Det kan eksempelvis være private oplysninger om sociale, religiøse, eller arbejdsmæssige forhold, som gives til lægen inden for rammerne af det tillidsforhold, der nødvendigvis må være i relationen mellem læge og patient. Sådanne oplysninger vil ofte være nødvendige som led i lægens mulighed for at få et billede af den sygemeldte

lønmodtagers livssituation og iværksættelse af den rette behandling, og at oplysningerne; hvis lønmodtageren er bange for, at disse oplysninger unødigt tilgår arbejdsgiveren, vil lønmodtageren kunne være tilbageholdende med at betro sig til lægen, hvilket kan være til skade for behandlingsmulighederne og forhale en helbredelse.

Det er alene oplysninger, der udveksles med lægen, psykolog eller eventuelt andet sundhedspersonel, der handler på vegne af lægen, som anses som lægelige. Det indebærer, at f.eks. en oplysning om, at lønmodtager ikke trives på arbejde, ikke skal tilgå arbejdsgiver i en refusionssag, hvis oplysningen er udvekslet i det fortrolige rum mellem læge og patient, mens en sådan oplysning kan tilgå arbejdsgiver, hvis den f.eks. er givet til en kommunal medarbejder i forbindelse med kommunens opfølgningsindsats. Der er ikke tale om et fortroligt forhold af samme karakter i forbindelse med kommunens opfølgning, som der er i relationen mellem læge og patient. Tilsvarende gælder sådanne oplysninger afgivet til andet sundhedspersonel f.eks. en fysioterapeut.

Forslaget indskrænker ikke arbejdsgiverens mulighed for at forlange en friattest eller mulighedserklæring efter §§ 36 og 36 a i lov om sygedagpenge.

3. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

4. Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget har ikke implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU- retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. juli 2018 til den 20. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Advokatrådet, Ankestyrelsen, Arbejdsløshedskassen for selvstændige (ASE), Arbejdsmarkedets tillægspension (ATP), BDO Kommunernes Revision, Beskæftigelsesrådet (hvor følgende er medlem: Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Akademikernes Centralorganisation (CA), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Kommunernes Landsforening (KL), Lederne, Landsorganisationen i Danmark (LO), Danske Regioner og Danske Handicaporganisationer), Business Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Dansk Socialrådgiverforening, Danske A-kasser, Danske Advokater, Danske Patienter, Danske Seniorer, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Faglige Hus, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie Funktionærer, Gartneri-, Land- og skovbrugets Arbejdsgivere, Ingeniørforeningen (IDA), Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte

(KTO), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landsforeningen af fleks- og skånejobbere, Landsforeningen for førtidspensionister, Lægeforeningen, Pension Danmark, Producentforeningen, Rigsrevisionen, SMVDanmark (tidligere Håndværksrådet) og Ældresagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser / merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 54, stk. 1, i lov om sygedagpenge, at en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum.

I henhold til lov om sygedagpenge kan en lønmodtagers sygedagpenge fra kommunen og dermed arbejdsgivers adgang til refusion fortabes ved, at retten til sygedagpenge bortfalder, eller ved, at udbetalingen af sygedagpenge ophører.

Efter § 7, stk. 1, i lov om sygedagpenge, er retten til sygedagpenge grundlæggende betinget af, at en person er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne. Opfylder lønmodtageren i øvrigt ikke betingelserne i § 7, bortfalder retten til sygedagpenge.

Bortfald af retten til sygedagpenge er desuden reguleret i kapitel 7 i lov om sygedagpenge, og de årsager, der kan begrunde bortfald af retten til sygedagpenge fra kommunen, findes i lovens §§ 21 og 22 om sygemeldtes medvirken samt krav om dokumentation. Endelig angiver § 23 de årsager, som kan begrunde, at arbejdsgiveren ikke skal betale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden, jf. lovens § 6, herunder at lønmodtageren har pådraget sig sygdommen ved forsæt eller grov uagtsomhed.

Efter § 24 i lov om sygedagpenge ophører udbetalingen af sygedagpenge som udgangspunkt efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge eller løn under sygdom, i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder. Forinden skal kommunen have foretaget en revurdering af sygedagpengemodtagerens situation. Efter § 27, stk. 1, kan kommunen træffe afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden, herunder hvis det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked.

Forvaltningsloven gælder for behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. lovens § 2, stk. 1. Forvaltningslovens kapitel 4 (§§ 9-18) indeholder regler om adgang til aktindsigt.

Retten til at få aktindsigt efter forvaltningslovens bestemmelser tilkommer den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed.

Efter hovedreglen i forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part, forlange at blive gjort bekendt med samtlige af afgørelsessagens dokumenter. Det er udgangspunktet, at parten har ret til alle dokumenter, der vedrører sagen, og parten skal ikke give en nærmere begrundelse for anmodningen om aktindsigt, men der

gælder dog et krav om, at parten skal angive den sag, hvis dokumenter den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med, jf. lovens § 9 a.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under lønmodtagerens sygdomsperioder, og som ansøger om at få udbetalt sygedagpengerefusion fra kommunen, er part i kommunens sygedagpengesag. Dette er fastslået i retspraksis og ombudsmandspraksis (U 2000.649 Ø og FOB 1993.241). Arbejdsgiveren har således som udgangspunkt krav på partsaktindsigt i samtlige dokumenter og oplysninger i sygedagpengesagen, herunder også i lønmodtagerens helbredsoplysninger og andre lægelige oplysninger udvekslet mellem en læge eller psykolog og den sygemeldte lønmodtager.

Endvidere fastslår forvaltningslovens § 19, at en part har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

Som følge af arbejdsgivers partsstatus skal kommunen derfor foretage parts høring i overensstemmelse med forvaltningslovens regler. Der må ikke træffes afgørelse, før parten har haft en rimelig frist til at sætte sig ind i oplysningerne og fremkomme med eventuelle bemærkninger hertil.

De gældende regler i forvaltningsloven kan betyde, at arbejdsgiveren som part i lønmodtagerens sygedagpengesag får indsigt i helbredsmæssige og øvrige lægelige oplysninger om lønmodtageren, som lønmodtageren ikke ønsker, at arbejdsgiveren får kendskab til.

Disse oplysninger kan være af meget forskellig karakter. Dels kan der være tale om helbredsoplysninger som en diagnose, dels kan der være tale om oplysninger, der vedrører lønmodtagerens tilværelse i bredere forstand. Det kan være oplysninger om sociale og familiemæssige forhold, misbrug og lignende, eller oplysninger vedrørende lønmodtagerens arbejdsmæssige situation, herunder oplysninger om mobning, dårligt arbejdsmiljø, samarbejdsproblemer, og udtalelser fra lønmodtageren om, at vedkommende ikke har tænkt sig at vende tilbage til sin arbejdsplads på grund af disse problemer. For lønmodtageren er det ofte ikke hensigtsmæssigt eller ønskeligt, at arbejdsgiveren har ret til indsigt i sådanne oplysninger, da det ikke fremmer det fremtidige arbejde, og da oplysningerne desuden kan være af så privat karakter, at de ikke bør kunne tilgå andre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås som nyt § 68 a, stk. 1, i lov om sygedagpenge, at en arbejdsgiver ikke skal have ret til indsigt efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 i helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren fra kommunen eller Ankestyrelsen, selv om arbejdsgiveren er part i en sygedagpengesag, jf. dog forslaget stk. 4.

Forslaget har betydning for, hvilke oplysninger der skal undtages fra arbejdsgiverens adgang til indsigt i lønmodtagerens sygedagpengesag. Bestemmelsen får dermed betydning både for kommunen, som i første instans behandler og træffer afgørelse i sygedagpengesager, og for Ankestyrelsen, når denne behandler en klage over en sygedagpengeafgørelse fra kommunen.

Forslaget er en fravigelse fra forvaltningslovens regler om, at en arbejdsgiver, som er part i en sygedagpengesag, som alt overvejende udgangspunkt har adgang til alle oplysninger, der ligger på sagen, herunder lægelige erklæringer og journaler.

Baggrunden for fravigelsen af forvaltningslovens bestemmelser er at sikre, at arbejdsgiveren som udgangspunkt ikke skal have ret til indsigt i helbredsmæssige og andre lægelige oplysninger, alene fordi arbejdsgiveren er part i sygedagpengesagen som modtager af refusion fra kommunen - hvor oplysningerne i anden sammenhæng kun ville kunne udleveres til arbejdsgiveren efter de mere snævre rammer efter helbredsoplysningsloven.

Forslaget omfatter alle helbredsmæssige oplysninger samt øvrige lægelige oplysninger som defineret i forslagets stk. 2 og 3, der er udvekslet mellem lønmodtageren og en læge eller psykolog, f.eks. oplysninger, der er givet som et led i en lægelig konsultation eller behandling hos en psykolog. Det betyder, at øvrige oplysninger, som ikke er helbredsmæssige, der stammer fra anden helbredsmæssig behandling som f.eks. ved fysioterapeut eller lignende, ikke er omfattet af forslaget. Det må i den forbindelse antages, at der i forholdet mellem lønmodtageren og andre behandlere ikke er samme fortrolighed som mellem en lønmodtager og en læge eller psykolog.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ved helbredsmæssige oplysninger forstås oplysninger om sygdom og symptomer på sygdom, herunder diagnose, behandling, medicinering m.v.

Helbredsmæssige oplysninger omfatter først og fremmest journaloplysninger og oplysninger om sygdom, behandling, funktionsbeskrivelser m.v. afgivet på attester og erklæringer til kommunen i forbindelse med lønmodtagerens sygeforløb. Helbredsoplysninger omfatter desuden yderligere indhentede helbredsoplysninger, herunder fra anden sundhedsbehandling end fra læge og psykolog. Helbredsoplysninger er helt generelt undtaget, uanset hvor de optræder. En helbredsoplysning i en samtalerapport eller et mødereferat kan arbejdsgiveren derfor ikke få indsigt i.

Det foreslås i *stk. 3*, at der ved lægelige oplysninger forstås de øvrige oplysninger, der er udvekslet mellem læge eller psykolog og patient i forbindelse med det pågældende sygdomsforløb. Der kan således være tale om alle mulige former for oplysninger, herunder oplysninger om sociale forhold og om lønmodtagerens forhold til arbejdsgiveren. Det afgørende er, at oplysningerne er afgivet i den særlige fortrolige relation mellem læge og patient.

Baggrunden for forslaget er hensynet til den fortrolige samtale mellem læge og patient vedrørende lønmodtagerens sociale, religiøse, politiske, familiemæssige og arbejdsmæssige forhold m.v., som kan have betydning for selve behandlingen, men som er arbejdsgiveren uvedkommende.

Oplysninger afgivet til andre, herunder andre sundhedsbehandlere eller kommunen, er ikke omfattet, medmindre der er tale om helbredsmæssige oplysninger omfattet af forslagets stk. 2. Oplysninger afgivet til kommunen eller andre behandlere end en læge eller en psykolog om sygemeldtes mere private forhold har arbejdsgiveren derfor ret til indsigt i som part i sagen, hvorimod arbejdsgiveren ikke har ret til indsigt i oplysninger om diagnose, symptomer og medicinering. Dette skyldes bl.a., at kommunen eller Ankestyrelsen i praksis vil have svært ved at skille sådanne private oplysninger fra andre oplysninger, som arbejdsgiver fortsat har aktindsigt i.

Andre oplysninger end oplysninger omfattet af forslagens stk. 2 og 3 vil med forslaget fortsat kunne videregives til arbejdsgiveren i samme omfang som efter gældende regler. Dette kan f.eks. være oplysninger om kommunens opfølgning, herunder oplysninger om den sygemeldte deltagelse i forløb, som har til formål at få den sygemeldte hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er efter gældende regler i lov om sygedagpenge berettiget til refusion af de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville have haft ret til fra kommunen, jf. § 54 i lov om sygedagpenge. Arbejdsgiveren kan derfor være part i sagen, jf. ovenfor, idet arbejdsgiveren kan have en økonomisk interesse som modtager af refusion i lønmodtagerens sygedagpengesag.

Derfor foreslås det i *stk. 4*, at arbejdsgiveren dog har ret til indsigt i oplysninger efter stk. 1, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om refusion af sygedagpenge efter § 54, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod.

Forslaget giver kun adgang til helbredsmæssige eller lægelige oplysninger i forbindelse med en sag om stop af arbejdsgiverens refusion. Så længe arbejdsgiver kan få refusion, er oplysningerne ikke nødvendige for arbejdsgivers interessevaretagelse.

Bestemmelsen er derfor især relevant i forbindelse med partshøring efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, hvorefter en part har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

I det omfang kommunen skal partshøre arbejdsgiveren, før den træffer afgørelse, følger det af forslaget til *stk. 4*, at arbejdsgiveren kun har ret til indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger i det omfang, oplysningerne har væsentlig betydning for afgørelsen om stop af sygedagpenge, og derfor er af væsentlig betydning for arbejdsgiverens interessevaretagelse, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod. Konkret vil dette kunne ske ved, at kommunen sender et høringsbrev til arbejdsgiveren, hvor de relevante helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår. Kommunen vil i den forbindelse skulle give arbejdsgiver en frist til at komme med bemærkninger, før der træffes afgørelse.

Forslaget er desuden en undtagelse til forvaltningslovens regler om partshøring, idet høringen alene omfatter relevante oplysninger og ikke de underliggende attester, erklæringer og journaler, hvoraf de helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår. Samtidig skal oplysningen være af væsentlig betydning for afgørelsen om stop af sygedagpenge og derved af væsentlig betydning for arbejdsgivers interessevaretagelse i refusionssagen.

I forhold til arbejdsgivers adgang til aktindsigt indebærer det foreslåede *stk. 4*, at arbejdsgiver ikke har adgang til helbredsmæssige eller lægelige oplysninger, så længe arbejdsgiver kan få refusion, da sådanne oplysninger ikke vil være nødvendige for arbejdsgivers interessevaretagelse i refusionssagen. Anmoder arbejdsgiver om aktindsigt efterfølgende – f.eks. for at vurdere, om en ugunstig afgørelse skal indbringes for

en domstol – vil de helbredsmæssige og lægelige oplysninger, som ligger til grund for afgørelsen og derfor er af væsentlig betydning for arbejdsgiverens interessevaretagelse, igen kunne tilgå arbejdsgiver.

Forslaget er også relevant i forbindelse med hvilke oplysninger, som kan videregives som en del af begrundelsen efter forvaltningslovens § 24. Helbredsmæssige og lægelige oplysninger kan således kun videregives, som en del af begrundelsen, hvis oplysningen er af væsentlig betydning for afgørelsen, medmindre afgørende hensyn til lønmodtageres interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod.

Det sikres dermed, at kommunens og Ankestyrelsens afgørelse alene indeholder nødvendige helbredsmæssige og lægelige oplysninger som en del af begrundelsen.

For så vidt angår ophør af sygedagpenge, jf. § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, vil en afgørelse ofte dreje sig om, hvorvidt de i lovens § 27, stk. 1, anførte forlængelsesregler finder anvendelse. Visse af disse regler, f.eks. § 27 stk. 1, nr. 6 og 7, om henholdsvis rejsning af en arbejdsskadesag og indgivelse af ansøgning om førtidspension, er af rent objektiv konstaterende karakter, hvor helbredsmæssige og lægelige oplysninger ikke umiddelbart er en del af begrundelsen for afgørelsen, mens andre af disse regler, f.eks. § 27, stk. 1, nr. 4 og 5, om henholdsvis behandling i rehabiliteringsteam og alvorlig, livstruende sygdom forudsætter en kommunal eller lægelig vurdering, hvor der ofte vil være blevet lagt vægt på helbredsmæssige og lægelige oplysninger.

For at sikre, at helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtager ikke unødigt tilgår arbejdsgiver, vil det alene være i situationer, hvor det ikke er åbenbart, at sidstnævnte form for forlængelsesregler ikke er relevante i den pågældende refusionssag, at arbejdsgiver kan få indsigt i helbredsmæssige eller lægelige oplysninger. Hvis kommunen har truffet afgørelse om, at ingen af de i § 27, stk. 1, oplistede forlængelsesregler finder anvendelse, men dog har foretaget en nærmere prøvelse i relation til en eller flere af disse forlængelsesregler, vil arbejdsgiver som en del af begrundelsen for afgørelsen kunne få oplysninger af lægelig eller helbredsmæssig karakter, der gør det muligt at tage stilling til og eventuelt anfægte den prøvelse, som kommunen har foretaget.

Som et eksempel kan nævnes en påtænkt afgørelse, hvor de helbredsmæssige og lægelige oplysninger, der foreligger i sagen, dels er en statusattest vedrørende helbredsproblemer med ryggen - der ikke vurderes stabil eller stationær - dels en statusattest fra en psykolog, hvoraf det fremgår, at den sygemeldte har personlighedsmæssige og sociale problemer, som - sammenholdt med et alkoholmisbrug - er en væsentlig udfordring i forhold til vedkommendes arbejdsmæssige fremtid.

I den konkrete vurdering af muligheden for revalidering eller muligheden for en afklaring af arbejdsevnen efter § 27, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, i lov om sygedagpenge, vurderes ingen af disse at være overvejende sandsynlige. I denne vurdering indgår oplysninger fra statusattesten vedrørende ryggen, hvor det fremgår, at ryglidelsen ikke er stabil eller stationær.

I den konkrete vurdering vedrørende lægebehandling, herunder en sikker vurdering af, om vedkommende kan genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger fra revurderingstidspunktet efter § 27, stk. 1, nr. 3, indgår oplysninger fra statusattesten fra psykologen om de personlighedsmæssige og sociale problemer, herunder vedkommendes alkoholmisbrug.

I den påtænkte afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpengene anvendes således oplysninger fra begge statusattester. Arbejdsgiveren vil derfor have ret til at få videregivet helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren fra såvel statusattest om ryggen som fra statusattesten om de personlighedsmæssige og sociale problemer, herunder alkoholmisbruget, før afgørelsen træffes.

Arbejdsgiveren vil således fortsat have mulighed for at kunne gøre indsigelser over kommunens vurdering af de lægelige og helbredsmæssige oplysninger, før kommunen påtænker at træffe afgørelse. Dette er f.eks. nødvendigt for, at arbejdsgiveren kan vurdere, om kommunen har undersøgt spørgsmål om mulighed for raskmelding inden for 134 uger tilstrækkeligt forinden den påtænker at give afslag på forlængelsen. Fastholder kommunen vurderingen i afgørelsen, kan arbejdsgiveren klage over afgørelsen til Ankestyrelsen.

Kommunen kan ligeledes efter § 21, stk. 1, nr. 1, i lov om sygedagpenge standse sygedagpengene – og dermed refusionen – som følge af den sygemeldtes manglende deltagelse i kommunens opfølgning, herunder udeblivelse fra en opfølgningssamtale. En psykisk lidelse kan dog efter omstændighederne begrunde en sådan udeblivelse. Har kommunen i den forbindelse ikke indhentet oplysninger fra læge eller behandler, vil arbejdsgiveren fortsat have svært ved at kunne varetage sine økonomiske interesser, medmindre arbejdsgiveren ad anden vej kender noget til den sygemeldtes tilstand. Arbejdsgiveren vil imidlertid heller ikke efter gældende regler kunne få indsigt i oplysninger, som kommunen ikke har indhentet, da oplysningerne ikke er en del af sagen. Har kommunen oplysninger om den sygemeldtes lidelse, men ikke oplysninger om lidelsens betydning for udeblivelsen, vil kommunen skulle begrunde, hvorfor lidelsen ikke kan tillægges betydning og derfor omfattet af arbejdsgiverens ret til indsigt.

Hvis den sygemeldte klart tilkendegiver, at den pågældende ikke vil medvirke i kommunens opfølgningsindsats eller afviser at fremskaffe dokumentation, og dette ikke kan begrundes, må dette oplyses som begrundelse for, at der ikke kan ydes refusion. Arbejdsgiver har i sådanne situationer ikke brug for helbredsmæssige eller lægelige oplysninger for at kunne varetage sine interesser i refusionssagen, og skal efter lovforslaget ikke have adgang hertil.

Hvis retten til sygedagpenge bortfalder, fordi den sygemeldte f.eks. afviser at deltage i optræning for at genvinde arbejdsevnen eller i øvrigt ved sin adfærd forhæler helbredelsen, er det nærliggende, at arbejdsgiver har brug for at vide, hvad den konkrete årsag er, for at kunne varetage sine interesser i en refusionssag. Oplysning om, hvad det er for genoptræning, som den sygemeldte ikke vil deltage i, eller hvilken adfærd der forhæler helbredelsen, kan være af lægelig eller helbredsmæssig karakter, men sådanne oplysninger kan f.eks. bruges af arbejdsgiver i forbindelse med overvejelser om, hvorvidt kommunens afgørelse skal ankes, eller i en drøftelse mellem arbejdsgiver og den sygemeldte om f.eks. at ændre adfærd eller genoverveje beslutningen om ikke at deltage i genoptræning, og derfor bør en sådan oplysning tilgå arbejdsgiver. Det vil dog stadig alene være de helbredsmæssige eller lægelige oplysninger, som konkret er af betydning for den pågældende refusionssag, som arbejdsgiver skal have; øvrige oplysninger, der f.eks. findes i en lægejournal, er der ikke grund til at give arbejdsgiveren indsigt i.

Afgørende hensyn til lønmodtagerens interesse vil være de samme som efter forvaltningslovens § 15 b. Efter forvaltningslovens § 15 b kan retten til aktindsigt begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Der skal således efter forslaget foretages en afvejning af på den ene side lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse og arbejdsgiverens interesse i at få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om

lønmodtageren med henblik på at kunne varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen. Der er med forslaget ikke tilsigtet en ændring forhold hertil. Afvejningen kan således medføre, at hensynet til lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse vejer tungest, og at arbejdsgiverens indsigt i oplysningerne afskæres.

Til § 2

Til nr. 1

Efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik, får en person, der er i jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ret til ressourceforløbsydelse uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person, når personen påbegynder et jobafklaringsforløb, får refusion for de timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for. Arbejdsgiveren skal anmode kommunen om refusion på den måde, som kommunen fastsætter, jf. § 69 t, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

En person, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, skal stå til rådighed for de tilbud, som fremgår af rehabiliteringsplanen og deltage i samtaler, som er et led i det individuelle kontaktførelse. Dette følger af § 69 k i lov om aktiv socialpolitik.

En person, der ikke opfylder sin rådighedsforpligtelse ved at udeblive fra tilbud eller samtaler, afviser et tilbud eller et henvist arbejde eller har gentagne afvisninger eller udebliver fra tilbud, skal pålægges en sanktion med mindre der er en rimelig grund til udeblivelsen eller afvisning. Dette følger af §§ 69 m-69 q i lov om aktiv socialpolitik.

Forvaltningsloven gælder for behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. lovens § 2, stk. 1. Forvaltningslovens kapitel 4 (§§ 9-18) indeholder regler om adgang til aktindsigt.

Retten til at få aktindsigt efter forvaltningslovens bestemmelser tilkommer den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed.

Efter hovedreglen i forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part, forlange at blive gjort bekendt med samtlige af afgørelsessagens dokumenter. Det er udgangspunktet, at parten har ret til alle dokumenter, der vedrører sagen, og parten skal ikke give en nærmere begrundelse for anmodningen om aktindsigt, men der gælder dog et krav om, at parten skal angive den sag, hvis dokumenter den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med, jf. lovens § 9 a.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under lønmodtagerens sygdomsperioder, og som ansøger om at få udbetalt refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb fra kommunen, er part i kommunens sag om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb i lighed med hvad der gælder i en sygedagpengesag. Dette er fastslået i retspraksis og ombudsmandspraksis (U 2000.649 Ø og FOB 1993.241). Arbejdsgiveren har således som udgangspunkt krav på partsaktindsigt i samtlige dokumenter og oplysninger

i sygedagpengesagen, herunder også i lønmodtagerens helbredsoplysninger og andre lægelige oplysninger udvekslet mellem en læge eller psykolog og den sygemeldte lønmodtager.

Endvidere fastslår forvaltningslovens § 19, at en part har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

Som følge af arbejdsgivers partsstatus skal kommunen derfor foretage partshøring i overensstemmelse med forvaltningslovens regler. Der må ikke træffes afgørelse, før parten har haft en rimelig frist til at sætte sig ind i oplysningerne og fremkomme med eventuelle bemærkninger hertil.

De gældende regler i forvaltningsloven kan betyde, at arbejdsgiveren som part i lønmodtagerens sag om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb får indsigt i helbredsmæssige og øvrige lægelige oplysninger om lønmodtageren, som lønmodtageren ikke ønsker, at arbejdsgiveren får kendskab til.

Disse oplysninger kan være af meget forskellig karakter. Dels kan der være tale om helbredsoplysninger som en diagnose, dels kan der være tale om oplysninger, der vedrører lønmodtagerens tilværelse i bredere forstand. Det kan være oplysninger om sociale og familiemæssige forhold, misbrug og lignende, eller oplysninger vedrørende lønmodtagerens arbejdsmæssige situation, herunder oplysninger om mobning, dårligt arbejdsmiljø, samarbejdsproblemer, og udtalelser fra lønmodtageren om, at vedkommende ikke har tænkt sig at vende tilbage til sin arbejdsplads på grund af disse problemer. For lønmodtageren er det ofte ikke hensigtsmæssigt eller ønskeligt, at arbejdsgiveren har ret til indsigt i sådanne oplysninger, da det ikke fremmer det fremtidige arbejde, og da oplysningerne desuden kan være af så privat karakter, at de ikke bør kunne tilgå andre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. og 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås som nyt § 69 v, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at en arbejdsgiver ikke skal have ret til indsigt efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 i helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren fra kommunen eller Ankestyrelsen, selv om arbejdsgiveren er part i en sag om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, jf. dog forslaget stk. 4.

Forslaget har betydning for, hvilke oplysninger der skal undtages fra arbejdsgiverens adgang til indsigt i lønmodtagerens sag om ressourceforløbsydelse om jobafklaringsforløb. Bestemmelsen får dermed betydning både for kommunen, som i første instans behandler og træffer afgørelse i sager om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, og for Ankestyrelsen, når denne behandler en klage over en afgørelse om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb fra kommunen.

Forslaget er en fravigelse fra forvaltningslovens regler om, at en arbejdsgiver, som er part i en sag om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, som alt overvejende udgangspunkt har adgang til alle oplysninger, der ligger på sagen, herunder lægelige erklæringer og journaler.

Baggrunden for fravigelsen af forvaltningslovens bestemmelser er at sikre, at arbejdsgiveren som udgangspunkt ikke skal have ret til indsigt i helbredsmæssige og andre lægelige oplysninger, alene fordi arbejdsgiveren er part i sagen om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb og modtager af refusion

fra kommunen - hvor oplysningerne i anden sammenhæng kun ville kunne udleveres til arbejdsgiveren efter de mere snævre rammer efter helbredsoplysningsloven.

Forslaget omfatter alle helbredsmæssige oplysninger samt øvrige lægelige oplysninger som defineret i forslagets stk. 2 og 3, der er udvekslet mellem lønmodtageren og en læge eller psykolog, f.eks. oplysninger, der er givet som et led i en lægelig konsultation eller behandling hos en psykolog. Det betyder, at øvrige oplysninger, som ikke er helbredsmæssige, der stammer fra anden helbredsmæssig behandling som f.eks. ved fysioterapeut eller lignende, ikke er omfattet af forslaget. Det må i den forbindelse antages, at der i forholdet mellem lønmodtageren og andre behandlere ikke er samme fortrolighed som mellem en lønmodtager og en læge eller psykolog.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ved helbredsmæssige oplysninger forstås oplysninger om sygdom og symptomer på sygdom, herunder diagnose, behandling, medicinering m.v.

Helbredsmæssige oplysninger omfatter først og fremmest oplysninger om sygdom, behandling, funktionsbeskrivelser m.v. afgivet på attester og erklæringer til kommunen i forbindelse med lønmodtagerens sygeforløb. Helbredsoplysninger omfatter desuden yderligere indhentede helbredsoplysninger, herunder fra anden sundhedsbehandling end fra læge og psykolog. Helbredsoplysninger er helt generelt undtaget, uanset hvor de optræder. En helbredsoplysning i en samtalerapport eller et mødereferat kan arbejdsgiveren derfor ikke få indsigt i.

Det foreslås i *stk. 3*, at der ved lægelige oplysninger forstås de øvrige oplysninger, der er udvekslet mellem læge eller psykolog og patient i forbindelse med det pågældende sygdomsforløb. Der kan således være tale om alle mulige former for oplysninger, herunder oplysninger om sociale forhold og lønmodtagerens forhold til arbejdsgiveren. Det afgørende er, at oplysningerne er afgivet i den særlige fortrolige relation mellem læge og patient.

Baggrunden for forslaget er hensynet til den fortrolige samtale mellem læge og patient vedrørende f.eks. lønmodtagerens sociale, religiøse, politiske, familiemæssige og arbejdsmæssige forhold, som kan have betydning for selve behandlingen, men som er arbejdsgiveren uvedkommende.

Oplysninger afgivet til andre, herunder andre sundhedsbehandlere eller kommunen, er ikke omfattet, medmindre der er tale om helbredsmæssige oplysninger omfattet af forslagets stk. 2. Oplysninger afgivet til kommunen eller andre behandlere end en læge eller en psykolog om sygemeldtes mere private forhold har arbejdsgiveren derfor ret til indsigt i som part i sagen, hvorimod arbejdsgiveren ikke har ret til indsigt i oplysninger om diagnose, symptomer og medicinering. Dette skyldes bl.a., at kommunen eller Ankestyrelsen i praksis vil have svært ved at skille sådanne private oplysninger fra andre oplysninger, som arbejdsgiver fortsat har aktindsigt i.

Andre oplysninger end oplysninger omfattet af forslagets stk. 2 og 3 vil med forslaget fortsat kunne videregives til arbejdsgiveren i samme omfang som efter gældende regler. Dette kan f.eks. være oplysninger om kommunens opfølgning, herunder oplysninger om den sygemeldte deltagelse i forløb, som har til formål at få den sygemeldte hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet er efter gældende regler i § 69 t i lov om aktiv socialpolitik berettiget til refusion af den ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, som

lønmodtageren ellers ville have haft ret til fra kommunen, jf. § 69 j i samme lov. Arbejdsgiveren kan derfor være part i sagen, jf. ovenfor, idet arbejdsgiveren kan have en økonomisk interesse som modtager af refusion i lønmodtagerens sag om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Derfor foreslås det i *stk. 4*, at arbejdsgiveren dog har ret til indsigt i oplysninger efter stk. 1, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 t, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod.

Forslaget giver kun adgang til helbredsmæssige eller lægelige oplysninger i forbindelse med en sag om fradrag i, nedsættelse af eller ophør af arbejdsgiverens refusion. Så længe arbejdsgiver kan få refusion, er oplysningerne ikke nødvendige for arbejdsgivers interessevaretagelse.

Bestemmelsen er derfor især relevant i forbindelse med partshøring efterforvaltningslovens § 19, stk. 1, hvorefter en part har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

I det omfang kommunen skal partshøre arbejdsgiveren, før den træffer afgørelse, følger det af forslaget til stk. 4, at arbejdsgiveren kun har ret til indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger i det omfang, oplysningerne har væsentlig betydning for afgørelsen om fradrag i, nedsættelse eller ophør af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, og derfor er af væsentlig betydning for arbejdsgiverens interessevaretagelse, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod. Konkret ville dette kunne ske ved, at kommunen sender et høringsbrev til arbejdsgiveren, hvor de relevante helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår. Kommunen vil i den forbindelse skulle give arbejdsgiver en frist til at komme med bemærkninger, før der træffes afgørelse.

Forslaget er en undtagelse til forvaltningslovens regler om partshøring, idet høringen alene omfatter relevante oplysninger og ikke de underliggende attester, erklæringer og journaler, hvoraf de helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår. Samtidig skal oplysningen være af væsentlig betydning for afgørelsen for fradrag i, nedsættelse af eller ophør af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb og derved af væsentlig betydning for arbejdsgivers interessevaretagelse i refusionssagen.

I forhold til arbejdsgivers adgang til aktindsigt indebærer det foreslåede stk. 4, at arbejdsgiver ikke har adgang til helbredsmæssige eller lægelige oplysninger, så længe arbejdsgiver kan få refusion, da sådanne oplysninger ikke vil være nødvendige for arbejdsgivers interessevaretagelse i refusionssagen. Anmoder arbejdsgiver om aktindsigt efterfølgende – f.eks. for at vurdere, om en ugunstig afgørelse skal indbringes for en domstol – vil helbredsmæssige og lægelige oplysninger, som ligger til grund for afgørelsen, og derfor er af væsentlig betydning for arbejdsgiverens interessevaretagelse, igen kunne tilgå arbejdsgiver.

Forslaget er også relevant i forbindelse med hvilke oplysninger, der kan videregives som en del af begrundelsen efter forvaltningslovens § 24. Helbredsmæssige og lægelige oplysninger kan således kun videregives, som en del af begrundelsen, hvis oplysningen er af væsentlig betydning for afgørelsen.

Dermed sikres arbejdsgiverens adgang til de helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren, der er nødvendige for arbejdsgiverens vurdering af kommunens oplysninger, før denne træffer afgørelse, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse af helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren taler herimod.

Det sikres samtidig, at kommunens og Ankestyrelsens afgørelse alene indeholder nødvendige helbredsmæssige og lægelige oplysninger som en del af begrundelsen.

Et eksempel på ovenstående er en situation, hvor en kommune eller Ankestyrelsen påtænker at træffe en afgørelse om/fastholde en afgørelse om, at borgeren skal have foretaget fradrag i ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb, da pågældende er udeblevet uden rimelig grund i 6 dage, jf. § 69 m i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen kan således efter §§ 69 m – 69 q i lov om aktiv socialpolitik foretage fradrag i, nedsættelse af eller ophør af ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb – og dermed nedsættes eller ophører refusionen – som følge af den sygemeldtes manglende opfyldelse af pågældendes rådighedsforpligtelse. En psykisk lidelse kan dog efter omstændighederne begrunde en sådan udeblivelse. Har kommunen i den forbindelse ikke indhentet oplysninger fra læge eller behandler, vil arbejdsgiveren fortsat have svært ved at kunne varetage sine økonomiske interesser, medmindre arbejdsgiveren ad anden vej kender noget til den sygemeldtes tilstand. Arbejdsgiveren vil imidlertid heller ikke efter gældende regler kunne få indsigt i oplysninger, som kommunen ikke har indhentet. Har kommunen oplysninger om den sygemeldtes lidelse, men ikke oplysninger om lidelsens betydning for udeblivelsen, vil kommunen skulle begrunde, hvorfor lidelsen ikke kan tillægges betydning og derfor omfattes af arbejdsgiverens ret til indsigt.

Afgørende hensyn til lønmodtagerens interesse er de samme som efter forvaltningslovens § 15 b, hvorefter retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetage af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Der skal således efter forslaget foretages en afvejning af på den ene side lønmodtagerens interesse i at hemmeligholdelse og arbejdsgiverens interesse i at få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren med henblik på at kunne varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen. Der er med forslaget ikke tilsigtet en ændring i forhold hertil. Afvejningen kan således medføre, at hensynet til lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse vejer tungest, og at arbejdsgiverens indsigt i oplysningerne afskæres.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2019 og har virkning for anmodninger om aktindsigt, som behandles i kommunerne og Ankestyrelsen fra denne dato.

Høringer, som sendes efter den 31. december 2018, og afgørelser truffet efter denne dato, vil skulle ske efter forslaget.

Har en kommune fået en anmodning om aktindsigt før 1. januar 2019 men endnu ikke færdigbehandlet anmodning i overensstemmelse med forvaltningslovens regler herom før efter 1. januar 2019, vil anmodningen skulle behandles efter lovforslaget.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da lov om sygedagpenge og lov om aktiv socialpolitik ikke gælder for Færøerne og Grønland.